

A 603-as mint életindító

1978-ban villanyszerelő tanulóként kezdtem a 603-as középiskolában, Csányi István osztályfőnök vezényletével. Nagy örömmre fodrász tanuló lányokkal egy osztályba kerültünk, ami színesebbé tették a tanuló éveim. Sportban és tanulásban eredményeimnek köszönhetően tanáraink kérésére feszegethettem a lehetőségeim határait. Ők tanítottak meg csapatjátékosként és kapitányként együtt dolgozni. Bármely csapatversenyre ütőképes csapattal tudtunk kiállni. A pedagógusaink egy emberként támogattak, irányítottak, hogy iskolánk is büszke lehessen ránk. Hegyi István, Dongó László, Pigler László, Bulecza Jenő, Horváth István, Bandula László és Csányi István tanárainkra még ennyi idő elteltével is büszkén emlékezem, hogy talán nekik köszönhetem azt, amit eddig elértem.

A szakma kiváló tanulója versenyét sajnos nem tudtam megnyerni, /mint utólag kiderült a Beatrice-s nyakkendőm nem díjazták kellőképpen/ de a mestervizsgát már akadálytalanul vettem, így a vállalkozói világot választottam, de a politikát minden esetben szem előtt tartottam. A mai napig villanyszerelésre ki van váltva az iparágam, igaz nincs időm ebben a szakmában dolgozni.

1989.-ben a szakmám mellett fuvarozó céget hoztam létre, majd az itt megtermelt hasznot tovább görgetve befektettem és cégeket alapítottam. Egy „véletlen” folytán irányításom alá került a Csongrádi Malom és kenyérgyár, melyet azóta is én vezetek. Ezeknél a cégeknél jól jött a 603-as iskola tanítása, ugyanis itt nincs és nem is található ipari villanyszerelőt, így ez a nemes feladat sok esetben rám marad. Egy cégvezető életében szinte kötelező a politikai háttér, ezért megmérgettem magam és 2011-óta Felgyő polgármestere vagyok. Ha valaha tanáraink nem noszogatnak, hogy induljak el csapatommal az „Egységbe forraszt a KISZ” nevű vetélkedő sorozaton /melyen országos második helyezést értünk el/ talán a politika csak egy száraz tétel maradt volna, de így ezzel az alappal könnyedén vettem a politika csatározásait.

Sportolóként Bandula tanár úrtól megkaptam a kitartáshoz és erőnléthez szükséges „útravalót” a sport szeretetét. Soha nem távolodtam el a sporttól, jelenleg saját kajak-kenu klubomban edzősködöm és kenuzok, valamint vitorlás versenyek állandó résztvevője vagyok.

Motorozás: egy délelőtt megkeresett Bulecza Jenő tanár úr, aki így kezdte, „Látom mit teszel a segédmotoroddal”, nem lenne kedved kipróbálni, hogy mire is vagy képes, és egy mozdulattal átadta az iskola Jawa mustáng kulcsait. Köszönöm neki a lehetőséget, három egymást következő évben az én nevem került fel a kupára és minden esetben az országos versenyig jutottam. A motorozás szeretete azóta is megvan.

Ha visszaemlékezem eddigi tetteimre, pályafutásomra, szinte minden gyökér a 603-ba vezethető vissza. Az első szakmai, politikai és sport sikerek, no és az első szerelem, de sorolhatnám.

Köszönöm „HATHÁROM”

2019. 11. 17.

Horváth Lajos egykori tanuló